

EPISTOLA OBECNÁ (S.) JAKUBA

APOŠTOLA.

KAPITOLA 1.

Učít, Jakub, abychom se neděšili pokoušením, ale státním v snášení a přemáhání jich byli, s o všelikou pomoc k nepříteli dárce, 13. kterýž štěstí nám není příděnou hráchu neb pádu, dověrně se utkájce, 22. jemuž abychom se skutečně libiti usilovali, napomíná.

Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebníku, dvanáctému pokolení rozptýlenému pozdravení. *Jan. 7.35.
2. Za největší radost mějte, bratři moji, kdyžkoli v rozličná pokoušení upadáte, *Mat. 5.11.12. Ř. 5.3.
3. Vědujte, že zkušeni víry vaší působí trpělivost. *Ř. 5.3.
4. Trpělivost * pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž o nenařice nedostatků. *1. Petr. 1.3.4. 1. Kor. 1.7.
5. Jestliže pak komu z vás * nedostává se moudrosti, žádejž ji od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a o neomlouvá, i budeť dána jemu. *Přel. 2.4. 1. Sam. 25.10.11.
6. Žádejž pak * důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, kteráž vitr sem i tam žene, a ilimí zmátá. *Jer. 29.12. Mat. 7.7.
7. Nedomnívej se zajiště člověk ten, by co vžití měl ode pána.
8. Muž * dvojný myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých. *k. 4.8.

9. Chlubíž se pak bratr poníženný v povýšení svém.
10. A bohatý v ponížování se; nebo jako * kvěť bylín pomine. *Job 14.2. 1. Kor. 7.1. Petr. 1.24.
11. Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí * usušilo bylínu, a květ její spadl, i uslechtilost postavy jeho zhvula, tak i o bohatý v svých cestách usvadne. *Z. 10.12. 1. Petr. 1.24. 1. Kor. 7.1. Jan. 2.17.
12. Blahoslavený * muž, kterýž snáší pokoušení; nebo když bude zkušěn, vezme o korunu života, ho milují. *Job. 5.17. Mat. 10.22. 1. Petr. 3.14. 1. Tim. 4.8. 1. Petr. 5.4. *1. Kor. 2.9.

13. Žádň, když býva pokoušen, neřkej, že by od Boha pokoušen byl; neboť Bůh nemůže pokoušiti v snouzeních jejich, a o koho pokoušiti.
*1. Kor. 10.13.

14. Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván.
15. Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonání zplozuje smrt.
16. Nebludtež, bratři moji milí, všeliké * dáni dobré a každé dar dokonaly shůry jest stvořeny od Otce světél, u o něhož není proměnění, ani pro obrácení se * jinam zastínění. *Přel. 1.2.6. Jan. 9.27. 1. Tim. 2.14. 1. Jan. 1.5.

18. On proto, že chtěl, * zplodil nás slovem o pravdy, k tomu, abychom byli prvotny * nějaké stvoření jeho.
*Jan. 1.12.13. 1. Ezeč. 1.13. *Z. 14.4.
19. A tak, bratři moji milí, * budíž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdíly o k mluvení, * zpozdíly k hnévu.
*Kaz. 3.12. 1. Petr. 1.17. 27. *Kazat. 7.9.
20. Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.
21. Protož * odvrhouce všelikou nečistotu, a obyvnost zlosti, s tichostí přijímejte o vsáť slovo, kteréž může spasiti * duše vaše. *Ř. 12.12. Kol. 3.9. 1. Kor. 1.16.

22. Budtež pak * činitelé slova, a ne poslouchateli toliko, oklamávající sami sebe. *Mat. 7.21.24.
23. Nebo byli by kdo postuchat slova, a ne činitel, ten podoběn přirozený svůj v zrcadle.
24. Vzhlédi se zajiště, i odšel, a hned zapomenul, * jaký by byl. *1. Petr. 1.9.

25. Ale kdož by se * vzhlédi v dokonalý zákon svobody, a o zůstal by v něm, ten nejsa posluhač zapominatelny, ale činitel skutku, * blahoslavený bude v skutku svém. *k. 2.12. 1. Jan. 8.31.32. *Mat. 5.19. Jan. 13.17.
26. Zdá-li se * pak komu z vás, že jest nábožný, a v uzdu nepochybně jazyka svého, ale svodi srdce své, takového marné jest náboženství.
27. Náboženství čisté a nepoškvrněné před Bohem * Otcem říci jest: Navštěvovati * sirotky vdovy v snouzeních jejich, a o střihati o sebe nepoškvrněného od světa. *Job 31.16.17. 1. Kor. 12.1.

KAPITOLA 2.

Velí, aby víra nebyla zprůvořována příjmím osob, pravě že to u Boha zásta nemá. 14. Potom rozdíly víry mrtvé od víry živé 16. příjímí a stromitěné víry předkládá.

Bratři moji, nepřipojujtež * příjmímí osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista. *1. Tim. 1.19.15.
2. Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý i drubem rouše, a všel by v víru svou z skutků * svých, a já také i chudě v chaterném oděvu, 3. A popatřili byste k tomu, kterýž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto poctivě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tulo, pod podnoží noh svých.
4. Zdáliž jste již neucínilí rozdilu mezi sebou a učinění jste soudcové v myšleních svých?
5. Slyšte, bratři moji milí, zdalíž Bůh nevyvolil * chudých na tomto světě, aby bohali o byli u víře a dedicové * království, o kteráž zaslíbil těm, kdož jej milují? *Mat. 5.3. 1. Tim. 6.18.19. *Luk. 12.31.32. 1. Kor. 1.26. 1. Tim. 2.9.6.

6. Ale vy jste * neucínilí chudého. Zdáliž bohati moci neutiskují vás? A oníť vás i k soudům přivozují? 7. Zdáli oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vyzývá jest nad vámi?
8. Jestliže pak plníte zákon královský podle písma: * Milovati budete bližního svého, jako sebe sameho, dobře činite. *1. Tim. 1.18. Mat. 23.9. Gal. 5.14.

9. Pakliť osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky.
10. Nebo * kdo by koli celého zákona ostřihal, přestoupil by pak jediné, všechněm jest vinen.
11. Ten zajiště, kterýž * řekl: Nesemilniš, takť řekl: Nezabíješ. Pakliť bys nesesmilnil, ale zabil bys učiněn jsi přestupníkem zákona. *1. Tim. 2.14.
12. Tak mluvíte, a tak činite, ja-li, kteříž podle zákona * svobodou souzeni byli máte. *k. 1.25.
13. Nebo odsouzení bez * milosrdenství siane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubí se milosrdenstvím proti odsudku. *Mat. 5.7.6.15.

14. Co * prospěje, bratři moji, pravili se kdo víru mlti, a o ne-má-li skutků? Zdáliž jej ta víra může spasiti? *Mat. 7.28. 1. Kor. 1.12.13.

15. A kdyby bratr neb * sestra neovědění byli, a opuštěni z strany živnosti vzdějši. *Luk. 3.11. Jan. 3.17.
16. Řekli by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, shrejte se, a najezte se, a však nedali byste jim potřeby tělesné, což * to plati? *1. Jan. 3.18.

17. Takž i víra, nemá-li * skutků, mrtvá jest sama v sobě. *z. 26.
18. Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukazž ty mi víru svou z skutků * svých, a já tobě ukáži víru svou z skutků svých. *Gal. 5.6.

19. Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činiš. I * ďáblověť formu věří, a však třesou se. *Mat. 23.29.
20. Ale chceš-liž věděti, o človeče marný, že víra bez skutků jest mrtvá?
21. Abraham otec náš * zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? *1. M. 22.10.12.

22. Vidíš-li, že * víra napomáhá k skutkům jeho, a z skutků víra dokonalá byla? *Z. 11.17.
23. A tak naplněno jest písmo, řkouce: I * uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu za spravedlnost, o a přítelem Hořim nazvan jest. *1. M. 15.6. Ř. 4.9.18. 1. Tim. 2.17. 1. Kor. 13.2.

24. Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn býva člověk, a ne z víry toliko?
25. Též podobně * i Raab nevěstička zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši ony posly, a jinou cestou prvč vypustivši?
26. Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, tak i * víra bez skutků jest mrtvá. *v. 17.

KAPITOLA 3.

Škodlivou jazyka nekrocenost a vřikost pod příklady pěknými vypisuje, s. a plně k bedlivému jim vřiknutí, 13. potom i k prokazování pravé moudrosti napomíná.

Nebudtež * mnozí mistři, bratři moji, vědujce, že bychom těžší odsouzení vzali. *Mat. 7.1.23.8.
2. V mnohém zajiště * Křesťanské všickni. Kdožž o nektěsá v slovu, tenť jest dokonaly muž, mubouci jako uzdu spravovati také všecko tělo. *Přel. 20.9. 1. Jan. 1.8. 1. Kor. 14. Mat. 19.37.

3. An, my * koňm uvidia v štá dávané, aby nám povolní byli, a vším tělem jejich vřikáme. *z. 8.9.8.

4. An, i lodi tak veliké jsouce, a prudkými větry hnány bývalice, však i nejmenším veslem bývajím sem i tam obraciny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje.

5. Tak i * jazyk malý oud jest, a však veliké věci provodí. Aj, zapálí *[†] 12. 4. 3. Pál. 12. 18. ož. 120. 3. 4.

6. Jazyk pak jest oheň a svět nepravosti. Takt jest postaven jazyk mezi oudy našimi, nanečistující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa roznécován od ohně pekelného.

7. Všechné zajisté přirození i zvěří, i plactva, i zeměplazí, i mořských potbor býva skroceno, a jest okroceno od lidí;

8. Ale jazyka žádný z lidí skrotili nemůže. Tak jest neskroutilené zlé, pln jsa jedu smrtelného.

9. Jim dobrořeďme Bohu Otci, a jim zioročíme lidem, ku * podobnosti Božimu stvořením.[†] 1. 27.

10. Z jedněch a těchž úst pochází dobrořečení i zloročení. Ne takt býti má, bratři moji.

11. Zdáli studnice jedním pramenem vydává sladkost i hořkost? 12. Zdáli * může, bratři moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takt žádná studnice stané i sladké vody ne vydává.[†] Mat. 7. 16.

13. Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažij dobrým obcováním skutky své v trojké moudrosti.

14. Pakliť máte hořkou zavist, a drážďení v srdci svém, nechlubte se, a neklamejte proti pravdě.[†] Efez. 4. 25. 31.

15. Nemíť ta moudrost s hůry stúpající, ale jest zemská, hodvadá, řábelská.

16. Nebo * kděť jest zavist a rozdrážďení, tu i roztržka i všeliké dílo zlé.[†] Kor. 3. 3. Gal. 5. 20.

17. Ale moudrost, kteráž jest s hůry, nejprvé zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobřého, bez rozsuzování a bez pokystitví.

18. Ovoce pak spravedlosti v koi rozisiva se těm, kteráž pokoj působí.

KAPITOLA 4.

Hani a zasťaveje sváry a ednice, 2. pravě, že i modlibám hodi i 6. neutrvěbným, vřekavým a vysokomyalým službu čini

1. k upřimosti a pokofe, 13. i kratičkost a ustavitěnou nejlistou žirova lidského připominaje.

Odkud jdou bojové a svádý mezi vámi? Zdáli ne od tud, totiž z libosti vašich, kteráž * ryřují v oudech vašich?

2. Zdáte, a nemáte; závidíte a dychtíte, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, a však neobdríváte, proto že neprosíte.

3. Prosíte, * a neberfete, proto že zle prosíte; abyste na své libosti vynakládali.[†] Job 37. 19. 35. 12. 13. 2. 18. 42. Pál. 1. 28. Iz. 1. 15. Jer. 11. 11.

4. Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že * přičen světa jest ne-přítelkyně Boží? A přitelem kdo bykoli chěl býti přitelem tohoto světa, nepřitelem Božím učiněbývá.[†] Jan 15. 19; 17. 14. R. 8. Gal. 1. 10.

5. Což mnilte, * že nadarmo dí písmo: Zdáli k zavisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás?[†] Jak. 6. 5. Gal. 5. 17.

6. Nýbrž hojnější * dáva milost. Nebo dí: Bůh o se pyšným protiví, ale pokorným dáva milost.[†] Efez. 4. 7. Job 22. 29. Mat. 23. 12.

7. Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se ďáblu, i utečť od vás.

8. Přiblížte se * k Bohu, a přiblíž se k vám. Umejte ruce, hříšníci, o a očistte srdce vy, kteříž jste ** dvojitě myslí.[†] Jer. 15. 10. Iz. 1. 16. * Jak. 1. 5.

9. Ssrouzeni buďte, * a kvělte, a plačte; smích o vás obráží se v kvílení, a radost v zámuřek.[†] Mat. 5. 4. Luk. 6. 25.

10. Ponížte se * před obličejem Páně, a povýšřť vás.[†] Job 22. 29. Pál. 1. 28. 23.

11. Neutřhejtež * jedni druhým, bratři. Kdož utrhá bratra, a potupuje bratra svého, utrhá zákonu, a polupuje zákon. Tupš-li pak zákon, nejsi pinitel zákona, ale soudce.[†] III. M. 19. 16. Ž. 15. 3.

12. Jedenť jest vydavatel zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. * Ty kdo jsi, ješto tupíš jiného?[†] Mat. 7. 1.

13. Ale nuže vy, kteráž říkáte: Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme lam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zisťeme.

14. (Ješto * nevíte, co zítra bude. Nebo jaký jest život o vás? Pára zajisť jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.)[†] Luk. 12. 20. 27. 40. 6.

15. Místo toho, co byste měli říci:

10. Ku příkladu snášení protivnosti a dloubočekání, bratři moji, vezměte proroky, kteráž mluvívali ve jménu Páně.

11. Aj, * blahoslavné ty trpělivě, a dokonaní Páně vidějí ještě; nebo velmi jest milosrdný ** Pán a litostivý.[†] Mat. 5. 12. Job. 1. 21. 22. * IV. M. 14. 18. Ž. 108. 8.

12. Předě všemi pak věcmi, bratři moji, nepřisahaňte, * ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řet vaše: O Jistě, jistě, nikoli, nikoli. abyste neupadli v odsouzení.[†] Mat. 5. 34. nash. 07. Kor. 1. 17. 18.

13. Jest-li kdo z vás zkomoucený? Modl se. Pakliť jest kdo * myslí-li dobrě? Prozpěvu.[†] Efez. 5. 19. Kol. 3. 16.

14. Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších zboru, ať se modlí za něho, mažice jej * olejem ve jménu Páně.[†] Mark. 6. 13. 16. 18.

15. A modlitba * víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán; a jestliže jest co probrěšil, budeť jemu odpuštěno.[†] Ž. 30. 3.

16. Vyznavejtež se * pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť může o modlitba spravedlivého opravdová.[†] IV. M. 5. 7. ož. 145. 18.

17. Eliáš byl * člověk týmž bídám jako i my poddány, a o modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců.[†] Sk. 14. 15. 07. K. 17. 1. Luk. 4. 25.

18. A zase modlil se, i vydalo nebo déšť, a země zplodila ovoce své.

19. Bratři, jestliže by kdo z vás pobloudl od pravdy, a někdo by jej zase obrátil,

20. Věziž, že ten, kdož by * odvrátil hříšnika od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a o příkrvje množství hříchů.[†] Ž. 51. 15. 07. Pál. 10. 19.

PRVNÍ ĚPIŠTOLA OBEČNÁ (S.) PETRA APOŠTOLA.

KAPITOLA 1.

Rozptýlených bratři pozdraví s. Petr, 3. k rozvlažení i zazžení srdce Joých, o důstojném děčictví svých slavných vypravuje, 13. aby se tak v avatosti životě rozhnojvali.

Petr, apoštol Ježíše Krista, přičozim rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadocii, v Azii, a v Bitynii.

2. Vyvoleným * podle předzvědění Boha Otce, v posvěcení Du-